

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

שבועות-ידיעות הטומאה		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
העלם זה וזה בידו, מהו?	בעא מיניה רבא מרב נחמן:										יט.
הרי העלם טומאה בידו וחייב.	אמר ליה: [רב נחמן]										יט.
אדרבה, הרי העלם מקדש בידו ופטור											יט.
חזינן, אי מטומאה קא פריש - הרי העלם טומאה בידו וחייב, אי ממקדש קא פריש - הרי העלם מקדש בידו ופטור.	רב אשי:										יט.
כלום פריש ממקדש אלא משום טומאה, כלום פריש מטומאה אלא - משום מקדש	רבינא לרב אשי:										יט.
אלא לא שנא.	רבינא:										יט.
שני שבילין אחד טמא ואחד טהור, והלך בראשון ולא נכנס, בשני נכנס - חייב	תנו רבנן:										יט.
הלך בראשון ונכנס, הזה ושנה וטבל ואח"כ הלך בשני ונכנס - חייב	[ת"ק]										יט.
פוטר	רבי שמעון:										יט.
ורבי שמעון בן יהודה פוטר בכולן משום ר' שמעון.	[רבי שמעון בן יהודה משום רבי שמעון]										יט.
בכולן ואפילו בקמייתא? ממה נפשך טמא הוא											יט.
הכא במאי עסקינן - כגון שהלך בראשון ובשעה שהלך בשני שכח שהלך בראשון, דהויא ליה מקצת ידיעה, ובהא קא מיפלגי:	רבא:										יט:
אמרינן מקצת ידיעה ככל ידיעה	תנא קמא סבר:										יט:
לא אמרינן מקצת ידיעה ככל ידיעה.	רבי שמעון סבר:										יט:
הלך בראשון ונכנס, הזה ושנה וטבל, חזר והלך בשני ונכנס - חייב	[ת"ק]										יט:
פוטר.	רבי שמעון:										יט:
ואמאי חייב? ספק ידיעה הוא											יט:
כאן עשו ספק ידיעה כידיעה	רבי יוחנן:										יט:
הא מני? רבי ישמעאל היא	ריש לקיש:										יט:
לא בעינן ידיעה בתחלה.	דאמר: [רבי ישמעאל]										יט:
ורמי דרבי יוחנן אדרבי יוחנן, ורמי דריש לקיש אדריש לקיש											יט:
אכל ספק חלב ונודע, ספק חלב ונודע - רבי אומר: כשם שמביא חטאת על כל אחד ואחד, כך מביא אשם תלוי על כל אחד ואחד	דתניא: [רבי]										יט:
אינו מביא אלא אשם תלוי אחד, שנאמר: (ויקרא ה') על שגתו אשר שגג, התורה ריבתה שגגות הרבה ואשם תלוי אחד	ר"ש בן יהודה ורבי אלעזר ברבי שמעון אמרו										יט:
כאן שנה רבי: ידיעות ספיקות מתחלקות לחטאות	ואמר ריש לקיש:										יט:
כשם שידיעות ודאי בעלמא מתחלקות לחטאות, כך ידיעות ספק מתחלקות לאשמות	רבי יוחנן:										יט:
בשלמא דרבי יוחנן אדרבי יוחנן לא קשיא: כאן עשו ולא בכל התורה כולה עשו, הכא הוא דלא כתיבא ידיעה בהדיא - מונעלם הוא דקא אתי, ולא בכל התורה כולה עשו - דכתיב: (ויקרא ד') או הודע אליו, הא קא משמע לן, דרבי ישמעאל לא בעי ידיעה בתחלה.											יט:
פשיטא דלא בעי, מדלא מייתרי ליה קראי, (ויקרא ה') ונעלם דמיחייב על העלם מקדש											יט:
מהו דתימא: כי לית ליה מקראי, אבל מגמרא אית ליה, קמ"ל.											יט:

central point for summary and review- וחזרה לסיכום וחסרה insertion of an earlier segment- קודמת- של פיסקה story- מעשה- O	disputants- חולקים- ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה לסיכום וחסרה מובאה של פיסקה קודמת-	statement- מימרא- ■ challenge- קושיא- ; question- שאלה- ^ answer- תירוץ- ! proof- ראיה- ■
--	--	---

שבועות- ידיעות הטומאה	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	יט:
הדרן עלך ידיעות הטומאה.														

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שבועות שתיים שהן ארבע:													יט: ז
שבועה שאוכל ושלא אוכל, שאכלתי ושלא אכלתי.													יט: ז
שבועה שלא אוכל, ואכל כל שהוא - חייב, דברי רבי עקיבא.	[רבי עקיבא]												יט: ז
היכן מצינו באוכל כל שהוא שהוא חייב, שזה חייב?	אמרו לו לר"ע:												יט: ז
וכי היכן מצינו במדבר ומביא קרבן, שזה מדבר ומביא קרבן?	אמר להם ר' עקיבא:												יט: ז
למימרא, דשאוכל דאכילנא משמע													יט: ז
שבועה לא אוכל לך, שבועה שאוכל לך, לא שבועה שלא אוכל לך - אסור	ורמינה:												יט: ז
לעולם דאכילנא משמע, לא קשיא: כאן במסרבין בו לאכול, כאן בשאין מסרבין בו לאכול. מתניתין - בשאין מסרבין בו לאכול, ברייתא - במסרבין בו לאכול וקאמר לא אכילנא ולא אכילנא, דכי קא משתבע - הכי קאמר: שבועה שלא אוכל	אביי:												יט: ז
תני: שבועה שאי אוכל לך.	רב אשי:												כ: ז
אי הכי, מאי למימרא?													כ: ז
מהו דתימא לישניה דאיתקילא ליה, קמ"ל.													כ: ז
מבטא - שבועה, איסור - שבועה, איסור איסור - אם אתה אומר: איסור שבועה - חייב, ואם לאו - פטור.	ת"ר:												כ: ז
אם אתה אומר: איסור שבועה? והא אמרת: איסור שבועה הוא													כ: ז
ה"ק: מבטא - שבועה, איסור - מיתפס בשבועה, איסור איסור - אם אתה אומר: מיתפס בשבועה כמוציא שבועה מפיו דמי - חייב, ואם לאו - פטור.	אביי:												כ: ז
ממאי דמבטא שבועה? דכתיב: (ויקרא ה') או נפש כי תשבע לבטא בשפתים, איסור נמי - דכתיב: (במדבר ל') כל נדר וכל שבועת איסור													כ: ז
אלא ממאי דאיסור מיתפס בשבועה הוא? דכתיב: (במדבר ל') או אסרה אסר על נפשה בשבועה													כ: ז
מבטא נמי הכתיב: (ויקרא ה') לכל אשר יבטא האדם בשבועה													כ: ז
מבטא שבועה מהכא: (במדבר ל') ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה או מבטא שפתייה אשר אסרה על נפשה, ואילו שבועה לא קאמר, במאי אסרה עצמה? במבטא.	אלא אמר אביי:												כ: ז
לעולם אימא לך: מיתפס בשבועה לאו כמוציא שבועה מפיו דמי, והכי קאמר: מבטא שבועה, איסור נמי שבועה, אסריה דאיסור הטילו הכתוב בין נדר לשבועה, הוציאו בלשון נדר - נדר, בלשון שבועה - שבועה. היכן הטילו? (במדבר ל') ואם בית אישה נדרה או אסרה אסר על נפשה בשבועה וגו'.	רבא:												כ: ז
ואזדו לטעמייהו													כ: ז
מתפס בשבועה - אביי אמר: כמוציא שבועה מפיו דמי	דאיתמר: [אביי]												כ: ז
לאו כמוציא שבועה מפיו דמי.	רבא:												כ: ז
איזה איסור האמור בתורה? האומר: הרי עלי שלא אוכל בשר ושלא אשתה יין כיום שמת בו אביו, כיום שמת בו פלוני, כיום שנהרג בו גדליה בן אחיכם, כיום שראה ירושלים בחורבנה - אסור	מיתיבי:												כ: ז
והוא שנדר ובא מאותו היום	ואמר שמואל:												כ: ז
בשלמא לאביי, מדמתפס בנדר נדר - מתפס בשבועה שבועה, אלא לרבא קשיא													כ: ז
תריץ ואימא הכי: איזהו איסור נדר האמור בתורה? האומר: הרי עלי שלא אוכל בשר ושלא אשתה יין כיום שמת בו אביו, כיום שנהרג בו פלוני	אמר לך רבא:												כ: ז
והוא שנדר ובא מאותו היום מאי טעמא? אמר קרא: (במדבר ל') איש כי ידור נדר לה', עד שידור בדבר הנדר.	ואמר שמואל:												כ: ז

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!</p>
--	---

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
כיום שמת בו אביו.												
פשיטא												
כיום שנהרג בו גדליה בן אחיקם איצטריך ליה, סלקא דעתך אמינא: כיון דכי לא נדר נמי אסור, כי נדר נמי לא הויה עליה איסור, והאי לאו מיתפיס בנדר הוא, קמ"ל.												
ואף ר' יוחנן סבר לה להא דרבא												
מבטא לא אוכל לך, איסר לא אוכל לך - שבועה.	דכי אתא רבין א"ר יוחנן:											
אוכל ולא אוכל - שקר, ואזהרתיה מהכא: (ויקרא י"ט) לא תשבעו בשמי לשקר, אכלתי ולא אכלתי - שוא, ואזהרתיה מהכא: (שמות כ') לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא, קונמות - עובר (במדבר ל') בלא יחל דברו.	כי אתא רב דימי אמר רבי יוחנן:											
שוא ושקר אחד הן	מיתיבי:											
מאי לאו מדשווא לשעבר, אף שקר נמי לשעבר, אלמא אכלתי ולא אכלתי - שקר הוא												
מידי איריא? הא כדאיתא והא כדאיתא. ומאי דבר אחד הן? דבדיבור אחד נאמרו												
(שמות כ') זכור (דברים ה') ושומר בדיבור אחד נאמרו, מה שאין הפה יכול לדבר, ומה שאין האוזן יכול לשמוע.	כדתניא:											
בשלמא התם בדיבור אחד נאמרו, כדבר אדא בר אהבה												
נשים חייבות בקידוש היום דבר תורה, דאמר קרא: זכור ושומר, כל שישנו בשמירה ישנו בזכירה, והני נשי הואיל ואיתנהו בשמירה איתנהו נמי בזכירה	דאמר רב אדא בר אהבה:											
אלא הכא למאי הלכתא מיבעי ליה?												
אלא, כשם שלוקה על שוא, כך לוקה נמי על שקר.												
כלפי לייא?												
אלא אימא: כשם שלוקה על שקר, כך לוקה נמי על שוא.												
פשיטא, האי לאו והאי לאן												
מהו דתימא כדאמר ליה רב פפא לאביי: לא ינקה כלל, קמ"ל כדשני ליה.												
ואיבעית אימא: כשם שמביא קרבן על שקר כך מביא קרבן על שוא, ור"ע היא												
דמחוייב לשעבר כלהבא.	[רבי עקיבא]											
אי זו היא שבועת שוא? נשבע לשנות את הידוע לאדם, שבועת שקר - נשבע להחליף	מיתיבי:											
אימא: נשבע ומחליף.												
אכלתי ולא אכלתי - שקר, ואזהרתיה (ויקרא י"ט) מלא תשבעו בשמי לשקר, אוכל ולא אוכל עובר (במדבר ל') בלא יחל דברו, ואי זו היא שבועת שוא? נשבע לשנות את הידוע לאדם.	כי אתא רבין א"ר ירמיה א"ר אבהו א"ר יוחנן:											
הא דרבי אבהו - לאו בפירוש איתמר אלא מכללא איתמר	רב פפא:											
כל לא תעשה שבתורה, לאו שיש בו מעשה - לוקין עליו, ושאיין בו מעשה - אין לוקין עליו, חוץ מנשבע ומימר ומקלל את חבריו בשם.	דאמר רב אידי בר אבין אמר רב עמרם אמר רב יצחק א"ר יוחנן, ר' יהודה אמר משום ר' יוסי הגלילי:											
נשבע מנלן?												
אמר קרא: (שמות כ') לא תשא את שם ה' אלהיך לשוא כי לא ינקה, ב"ד של מעלה אין מנקין אותו, אבל ב"ד של מטה מלקין אותו ומנקין אותו.	רבי יוחנן משום רשב"י:											

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ! ראייה-proof
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דלמא הכי קאמר רחמנא: לא ינקה כלל	רב פפא לאביי:										?	◇
אי כתיב כי לא ינקה - כדקאמרת, השתא דכתיב כי לא ינקה ה', ה' הוא דאינו מנקה, אבל ב"ד של מטה מלקין אותו ומנקין אותו.											!	◇
אשכחן שבועת שוא, שבועת שקר מגלן?										^		◇
לשוא לשוא שתי פעמים, אם אינו ענין לשבועת שוא, תנהו ענין לשבועת שקר.	ר' יוחנן דידיה אמר:										!	◇
האי שבועת שקר ה"ד? אילימא שבועה שלא אוכל ואכל, לאו שיש בו מעשה הוא ואלא דאמר שבועה שאוכל ולא אכל, האי מי לוקה?	והוי בה ר' אבהו:										?	◇
שבועה שאוכל ככר זו היום, ועבר היום ולא אכלה - רבי יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו: אינו לוקה	והא איתמר: [רבי יוחנן ור"ל דאמרי תרוייהו]										?	◇
אינו לוקה, משום דהוה לאו שאין בו מעשה, וכל לאו שאין בו מעשה - אין לוקין עליו	רבי יוחנן:										?	◇
אינו לוקה, משום דהוה התראת ספק, והתראת ספק לא שמה התראה	ריש לקיש:										?	◇
תהא באכלתי ולא אכלתי.	וא"ר אבהו:										!	◇
ומאי שנא?											?	◇
בפירוש ריבתה תורה שבועת שקר דומה לשוא, מה שוא לשעבר, אף שקר נמי לשעבר.	רבא:										!	◇
שבועה שלא אוכל ככר זו, שבועה שלא אוכלנה, שבועה שלא אוכלנה, ואכלה - אינו חייב אלא אחת, זו היא שבועת בטוי שחייבין על זדונה מכות ועל שגגתה קרבן עולה ויורד	איתיביה רבי ירמיה רבי אבהו:										?	◇
זו היא למעוטי מאי? לאו למעוטי אכלתי ולא אכלתי דלא לקי											?	◇
לא, למעוטי אכלתי ולא אכלתי מקרבן, זו היא דעל שגגתה קרבן עולה ויורד, אבל אכלתי ולא אכלתי לא, ור' ישמעאל היא											!	◇
אינו חייב אלא על העתיד לבא, אבל מילקא לקי.	דאמר: [רבי ישמעאל]										!	◇
זו היא שבועת שוא שחייבין על זדונה מכות ועל שגגתה פטור	אימא סיפא:										?	◇
זו היא למעוטי מאי? מאי לאו למעוטי אכלתי ולא אכלתי דלא לקי											?	◇
לא, זו היא דעל שגגתה פטור מקרבן, אבל אכלתי ולא אכלתי - על שגגתה חייב קרבן, ור"ע היא											!	◇
דמחייב לשעבר כלהבא.	[רבי עקיבא]										!	◇
הא אמרת: רישא ר' ישמעאל היא, רישא רבי ישמעאל וסיפא רבי עקיבא?											?	◇
כולה ר"ע, ורישא לאו למעוטי אכלתי ולא אכלתי מקרבן, אלא למעוטי אוכל ולא אכל ממלקות, אבל קרבן מיחייב.											!	◇
ומאי שנא?											?	◇
מסתברא, קאי בלהבא ממעט להבא, קאי בלהבא ממעט לשעבר?											!	◇
שבועה שלא אוכל, ואכל כל שהוא - חייב כו'.	[רבי עקיבא]											◇
ר"ע בכל התורה כולה כר"ש ס"ל דמחייב במשהו	איבעיא להו:										^	◇
כל שהוא למכות, ולא אמרו כזית אלא לענין קרבן	דתניא, ר"ש:										^	◇
ובדין הוא דבעי איפלוגי בעלמא, והאי דקא מיפלגי הכא - להודיעך כוחן דרבנן, דאף ע"ג דאיכא למימר: הואיל ומפרש חייב - סתם נמי חייב, קא משמע לן דפטר'											^	◇
או דלמא בעלמא כרבנן סבירא ליה, והכא היינו טעמא, הואיל ומפרש חייב - סתם נמי חייב?											^	◇
היכן מצינו באוכל כל שהוא חייב, שזה חייב?	ת"ש, דאמרו לו לר"ע:										?	◇

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment
O מעשה-story

challenge-קושיא ?
question-שאלה ^
answer-תירוץ !
proof-ראיה ■

מקרא-key:

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ואם איתא, לימא להו: אנא בכל התורה כולה כר"ש סבירא לי?											?	כא:
לדבריהם דרבנן קאמר להו: לדידי - בכל התורה כולה כר"ש סבירא לי, לדידכו - אודו לי מיהא הואיל ומפרש חייב, סתם נמי חייב לא.	[רבי עקיבא]										!	כא:
נזיר ששרה פתו ביין ויש בה כדי לצרף כזית - חייב ואמרו ליה רבנן: לא.											!	כא:
ואי סלקא דעתך בעלמא כר"ש סבירא ליה, למה לי לצרף?	תא שמע, ר"ע:										!	כא:
שבועה שלא אוכל, ואכל נבילות וטרופות, שקצים ורמשים - חייב	ועוד תנן: [ת"ק]										!	כא:
פוטל	רבי שמעון:										!	כא:
אמאי חייב? מושבע מהר סיני הוא	והוינן בה:										?	כא:
בכולל דברים המותרין עם דברים האסורין	רב ושמואל ור' יוחנן דאמרי תרוייהו:										!	כא:
אי אתה מוצא אלא אי במפרש חצי שיעור ואלויבא דרבנן, אי בסתם ואלויבא דר' עקיבא	ריש לקיש:										!	כא:
אדם אוסר עצמו בכל שהוא	דאמר: [רבי עקיבא]										!	כא:
ואי ס"ד בעלמא כר' שמעון סבירא ליה, כל שהוא נמי מושבע ועומד מהר סיני הוא? אלא לאו שמע מינה: בעלמא כרבנן סבירא ליה, שמע מינה.											!	כא:
היכן מצינו כו'.	אמרו לו רבי עקיבא:										?	כא:
ולא? והרי נמלה											?	כא:
בריה שאני.											!	כא:
והרי הקדש											?	כא:
הא בעינן שוה פרוטה.											!	כא:
והרי מפרש											?	כא:
מפרש נמי כבריה דמי.											!	כא:
והרי עפר											?	כא:
אלא תיפשוט דבעי רבא:											?	כא:
שבועה שלא אוכל ואכל עפר, בכמה?	[דבעי רבא]										^	כב.
תפשוט: עד דאיכא כזית											?	כב.
כי קאמרינן - במידי דבר אכילה קאמרינן.											!	כב.
והרי קונמות											?	כב.
קונמות נמי כמפרש דמי.											!	כב.
היכן מצינו במדבר ומביא קרבן, שזה מדבר ומביא קרבן?	אמר להן: [רבי עקיבא]										!	כב.
ולא? והרי מגדף											?	כב.
מדבר ואוסר קאמרינן, והאי מדבר וחוטא הוא.											!	כב.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והרי נזיר											◊	בב.
מביא קרבנו על דבורו קאמרינן, והאי מביא קרבן לאשתרווי ליה חמרא הוא דקא מייתי.											!	בב.
והרי הקדש											◊	בב.
אוסר לעצמו קאמרינן, והאי אוסר על כל העולם כולו הוא.											!	בב.
הרי קונמות											◊	בב.
אין מעילה בקונמות.	קסבר: [רבי עקבא]										!	בב.
מחלוקת - בסתם, אבל במפרש - דברי הכל בכל שהוא, מאי טעמא? מפרש נמי כבריה דמי.	רבא:										◊	בב.
מחלוקת - בשלא אוכל, אבל בשלא אטעום - דברי הכל בכל שהוא.	ואמר רבא:										◊	בב.
פשיטא											◊	בב.
מהו דתימא: ליטעום נמי כדאמרי אינשי, קמ"ל.											!	בב.
מחלוקת - בשבועות, אבל בקונמות - דברי הכל בכל שהוא, מאי טעמא? קונמות נמי, כיון דלא קא מדכר שמא דאכילה - כדמפרש דמי.	רב פפא:										◊	בב.
שני קונמות מצטרפין, שתי שבועות אין מצטרפות	מיתיבי: [רבנן]										◊	בב.
קונמות כשבועות	רבי מאיר:										◊	בב.
ואי סלקא דעתך חייב בכל שהוא, למה לי לצרף?											◊	בב.
דאמר: אכילה מזו עלי קונם, אכילה מזו עלי קונם.											!	בב.
אי הכי, אמאי מצטרפות? סוף סוף זיל להכא ליכא שיעורא, וזיל להכא ליכא שיעורא											◊	בב.
דאמר: אכילה משתיהן עלי קונם.											!	בב.
דכוותה גבי שבועות, דאמר שבועה שלא אוכל משתיהן, אמאי אין מצטרפין?											◊	בב.
שאני שבועות, מתוך שחלוקות לחטאות אין מצטרפות.	רב פנחס:										!	בב.
אי הכי, ר' מאיר אומר: קונמות כשבועות, בשלמא שבועות - הואיל וחלוקות לחטאות, אלא קונמות אמאי לא?											◊	בב.
איפוך:											!	בב.
שבועות כקונמות, ולית ליה לדרב פנחס.	רבי מאיר:										!	בב.
כי קאמר רב פפא - לענין מלקות, כי תניא ההיא - לענין קרבן, דבעינן שוה פרוטה.	רבינא:										!	בב.
למימרא, דסברי רבנן: יש מעילה בקונמות											◊	בב.
ככר זו הקדש ואכלה - בין הוא בין חבירו מעל, לפיכך יש לה פדיון, ככר זו עלי הקדש - הוא מעל, חבירו לא מעל, לפיכך אין לה פדיון, דברי ר"מ	והתניא: [רבי מאיר]										◊	בב.
בין הוא ובין חבירו לא מעל, לפי שאין מעילה בקונמות	הכמים:										◊	בב:
איפוך:											!	בב:
אחד זה ואחד זה לא מעל, לפי שאין מעילה בקונמות, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]										!	בב:
הוא מעל, וחבירו לא מעל.	הכמים:										!	בב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ			
אי הכי, רבי מאיר אומר: קונמות כשבועות		?	■									◇	כב:		
אלא קונמות אצטרופי הוא דלא מצטרפי, הא מעילה אית בהו		!										◇	כב:		
אין מעילה בקונמות כלל	והאמר ר' מאיר:	?	■									◇	כב:		
לדבריהן דרבנן קאמר להו: לדידי - אין מעילה בקונמות כלל, לדידכו - אודו לי מיהת דקונמות כשבועות.		!										◇	כב:		
ורבנן?		?											כב:		
שבועות איכא דרב פנחס, קונמות ליכא דרב פנחס.	[רבנן]	!										◇	כב:		
שבועה שלא אוכל, ואכל עפר - פטור.	רבא:											■	◇	כב:	
שבועה שלא אוכל עפר, בכמה? כיון דאמר שלא אוכל - דעתיה אכזית, או דלמא כיון דלאו מידי דאכלי אינשי הוא - בכל שהוא?	בעי רבא:											^	◇	כב:	
תיקו.												■		כב:	
שבועה שלא אוכל חרצן, בכמה? כיון דמתאכיל על ידי תערובת - דעתיה אכזית, או דלמא כיון דלא בעיניה אכלי ליה אינשי - דעתיה אמשוהו?	בעי רבא:											^	◇	כב:	
תיקו.												■		כב:	
נזיר שאמר שבועה שלא אוכל חרצן, בכמה? דכיון דכזית איסורא דאורייתא הוא, כי קא משתבע - אהתירא קא משתבע ודעתיה אמשוהו, או דלמא כיון דאמר שלא אוכל - דעתיה אכזית?	בעי רב אשי:											^	◇	כב:	
שבועה שלא אוכל, ואכל נבילות וטריפות, שקצים ורמשים - חייב	תא שמע: [ת"ק]											◆	■	◇	כב:
פוטו	רבי שמעון:											◆	■	◇	כב:
והוינן בה, אמאי חייב? מושבע ועומד מהר סיני הוא												?	!	כב:	
בכולל דברים המותרין עם דברים האסורין	רב ושמואל ור' יוחנן:											!	!	◇	כב:
אי אתה מוצא אלא אי במפרש חצי שיעור ואליבא דרבנן, אי בסתם ואליבא דרבי עקיבא	ריש לקיש:											!	!	◇	כב:
אדם אוסר עצמו בכל שהוא	דאמר: [רבי עקיבא]											■	!	◇	כב:
והא נבילה דמושבע ועומד מהר סיני הוא - דכי חרצן לגבי נזיר דמיא, וטעמא דפריש, הא לא פריש - דעתיה אכזית, שמע מינה.													!	◇	כב:
אלא תפשוט דבעי רבא:													?	כב:	
שבועה שלא אוכל עפר, בכמה?	[דבעי רבא]											?	^	◇	כב:
תפשוט דעד דאיכא כזית, דהא נבילה כעפר דמיא, וטעמא דפריש, הא לא פריש - דעתיה - אכזית לא, עפר לאו בר אכילה הוא כלל, נבילה בת אכילה, ואריא הוא דרביע עילוה.												?	?	◇	כב:
שבועה שלא אוכל, ואכל ושתה - אינו חייב אלא אחת														■	כב:
שבועה שלא אוכל ושתה, ואכל ושתה - חייב שתים.														■	כב:
שבועה שלא אוכל, ואכל פת חטין ופת שעורין ופת כוסמין - אינו חייב אלא אחת														■	כב:
שבועה שלא אוכל פת חטין ופת שעורין ופת כוסמין, ואכל - חייב על כל אחת ואחת.														■	כב:
שבועה שלא אשתה, ושתה משקין הרבה - אינו חייב אלא אחת														■	כב:
שבועה שלא אשתה יין ושמן ודבש, ושתה - חייב על כל אחת ואחת.														■	כב:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מבאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
מקרא- <u>key</u> :	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator									
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ואמאי? הא שבועה שלא אוכל קאמך										ז	■
דלמא דאמר תרתי: שבועה שלא אוכל, שבועה שלא אשתה.										ז	◇
שבועה שלא אוכל, ואכל פת חטין כו'.											■
ודלמא למיפטר נפשיה מאחרנייתא קאתי?											ז
הוה ליה למימר חטין ושעורין וכוסמין.											!
ודלמא לכוס											ז
דהוה ליה למימר פת חטין ושעורין וכוסמין.											!
ודלמא פת חטין לאכול, שעורין וכוסמין לכוס											ז
דהוה ליה למימר פת חטין ושל שעורין ושל כוסמין.											!
ודלמא ע"י תערוכת											ז
אימא וכן של שעורים וכן של כוסמין, פת למה לי? שמע מיניה לחלק.											!
שבועה שלא אשתה, ושתה משקין הרבה - אינו חייב אלא אחת כו'.											■
בשלמא התם דאמרת מייתרא ליה פת פת לחיובא, אלא הכא מאי הוה למימר? דלמא למיפטר נפשיה ממשקין אחריני קאתי?											ז
הכא במונחין לפניו עסקינן, שהיה לו לומר שבועה שלא אשתה אלו.	רב פפא:										!
ודלמא אלו הוא דלא שתינא, אחריני שתינא											ז
אלא, דאמר שבועה דלא שתינא כגון אלו.											!
דלמא כגון אלו דלא שתינא, בציר מהכי וטפי מהכי שתינא											ז
אלא, כגון דאמר שבועה שלא אשתה ממין אלו.											!
ודלמא מין אלו הוא דלא שתינא, הא אינהו גופייהו שתינא											ז
אימא שלא אשתה אלו ומינייהו.											!
במסרהב בו חבירו עסקינן, דאמר לו בוא ושתה עמי יין ושמן ודבש, דהיה לו לומר שבועה שלא אשתה עמך, יין ושמן ודבש למה לי? לחייב על כל אחת ואחת.	רב אחא בריה דרב איקא:										!
תן לי חטין ושעורין וכוסמין שיש לי בידך, שבועה שאין לך בידי כלום - אינו חייב אלא אחת, שבועה שאין לך בידי חטין ושעורין וכוסמין - חייב על כל אחת ואחת.	תנן התם:										■
אפי' פרוטה מכולם מצטרפת.	וא"ר יוחנן:										■
פליגי בה רב אחא ורבינא:											■
אפרטי מיחייב, אכללי לא מיחייב	חד: [רב אחא/רבינא]										■
אכללי נמי מיחייב.	וחד: [רב אחא/רבינא]										■
הכא מאי?											^
הכי השתא, התם מיחייב אכללא ומיחייב אפרטא, דהא אי משתבע והדר משתבע מיחייב תרתי, הכא אי סלקא דעתך איתא בכללא, אפרטי אמאי מיחייב? מושבע ועומד הוא.	רבא:										!
שבועה שלא אוכל וכו'.											■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הא גופא קשיא											ג	כג
שבועה שלא אוכל, ואכל אוכלין שאין ראוין לאכילה, ושתה משקין שאין ראוין לשתיה - פטור	אמרת:										ג	כג
שבועה שלא אוכל, ואכל נבילות וטריפות, שקצים ורמשים - חייב	והדר תני:										ג	כג
מאי שנא רישא דפטור ומאי שנא סיפא דחייב?											ג	כג
הא לא קשיא: רישא בסתם, וסיפא במפרש.											!	כג
מפרש נמי גופיה תיקשי, אמאי? מושבע מהר סיני הוא											ג	כג
בכולל דברים המותרין עם דברים האסורין	רב ושמואל ורבי יוחנן:										!	כג
אי אתה מוצא אלא אי במפרש חצי שיעור ואליא דרבנן, אי בסתם אליבא דרבי עקיבא	ריש לקיש:										!	כג
אדם אוסר עצמו בכל שהוא.	דאמר: [רבי עקיבא]										!	כג
בשלמא רבי יוחנן לא אמר כריש לקיש, דמוקים לה למתניתין כדברי הכל, אלא ר"ל מאי טעמא לא אמר כר' יוחנן?											ג	כג
כי אמרינן איסור כולל - באיסור הבא מאליו, באיסור הבא על ידי עצמו לא אמרינן.	אמר לך: [ריש לקיש]										!	כג
בשלמא לריש לקיש, משום הכי קא פטר רבי שמעון											ג	כד
כל שהוא למכות, ולא אמרו כזית אלא לקרבן	דתניא, רבי שמעון:										ג	כד
אלא לרבי יוחנן, מאי טעמא דרבי שמעון דפטור?											ג	כד
מידי הוא טעמא אלא משום איסור כולל, רבי שמעון לטעמיה דלית ליה איסור כולל											!	כד
האוכל נבילה ביוה"כ - פטור.	דתניא, רבי שמעון:										!	כד
בשלמא לריש לקיש, משכחת לה בלאו והן אלא לר' יוחנן, בשלמא לאו משכחת לה, אלא הן היכי משכחת לה?											ג	כד
אלא כדרבא											!	כד
שבועה שלא אוכל, ואכל עפר - פטור.	דאמר רבא:										!	כד
קונם אשתי נהנית לי אם אכלתי היום, ואכל נבילות וטריפות שקצים ורמשים - הרי אשתו אסורה לן	רב מרי, אף אנן נמי תנינא:											כד
הכי השתא, התם כיון דמעיקרא אכל והדר אשתבע ליה - חשובי אחשביה, אלא הכא מי אחשביה.											ג	כד
מאי טעמא דמאן דאית ליה איסור כולל? מידי דהוה איסור מוסיף, ומאן דפטור - דלית ליה, כי אמר איסור מוסיף - בהדא חתיכה, בשתי חתיכות לא אמרי.	רבא:											כד
למאן דאית ליה איסור כולל, אמר שבועה שלא אוכל תאנים וחזר ואמר שבועה שלא אוכל תאנים וענבים - מיגו דחייל אענבים חייל נמי אתאנים.	ואמר רבא:											כד
פשיטא											ג	כד
מהו דתימא: איסור הבא מאליו אמרינן, איסור הבא מעצמו לא אמרינן, קמ"ל.											!	כד
יש אוכל אכילה אחת וחייב עליה ארבע חטאות ואשם אחד, ואלו הן: טמא שאכל חלב והוא נותר מן המוקדשין ביוה"כ	מתבי רבא בריה דרבה: [רבנן]										ג	כד
אף אם היתה שבת והוציאו - חייב	רבי מאיר:										ג	כד
אינו מן השם	אמרו לו:										ג	כד
ואם איתא, משכחת לה חמש, כגון שאמר שבועה שלא אוכל תמרים וחלב, מיגו דחייל אתמרים חיילא נמי אחלב											ג	כד

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; challenge-קושיא ^ question-שאלה ! answer-תירוץ ■ proof-ראייה
מקרא-key:	

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כי קתני - איסור הבא מאליו, איסור הבא מעצמו לא קתני.											!	◇	כה
והרי הקדש											;	◇	כה
בבכור דקדושתו מרחם											!	◇	כה
איבעית אימא: כי קתני - מידי דלית ליה שאלה, שבועה דאית ליה שאלה לא קתני.											!	◇	כה
הרי הקדש											;	◇	כה
הא אוקמינן בבכור.											!	◇	כה
איבעית - אימא: כי קתני - קרבן קבוע, קרבן עולה ויורד לא קתני.											!	◇	כה
הרי טמא שאכל את הקדש, דקרבן עולה ויורד הוא											;	◇	כה
בנשיא, ורבי אליעזר היא											!	◇	כה
נשיא מביא שעיר.	דאמר: [רבי אליעזר]										!	■	כה
כי קתני - מידי דחיילא כשיעור - שבועה, דחיילא אפחות מכשיעור לא קתני.	רב אשי:										!	◇	כה
הרי הקדש											;	◇	כה
הא בעינן שוה פרוטה.											!	◇	כה
כי קתני - זדונו כרת, זדונו לאו לא קתני.	רב אשי מאוריא אמר ר' זירא:										!	◇	כה
והרי אשם דזדונו לאו, וקתני											;	◇	כה
בחטאת קאמרינן.											!	◇	כה
כי קתני - מידי דחיילא אמידי דבר אכילה הוא, שבועה דחיילא אמידי דלאו בר אכילה הוא - לא קתני.	רבינא:										!	◇	כה
והרי הקדש, דחייל נמי אעצים ואבנים											;	◇	כה
אלא, כי קתני - דחייל אמידי דאית בה מששא, שבועה דחיילא אמידי דלית ביה מששא, כגון שאישן ושלא אישן - לא קתני.											!	◇	כה
אחד דברים של עצמו ואחד דברים של אחרים, ואחד דברים שיש בהן ממש ואחד דברים שאין בהן ממש.												■	כה
כיצד? אמר שבועה שאתן לאיש פלוני ושלא אתן, שנתתי ושלא נתתי, שאישן ושלא אישן, שישנתי ושלא ישנתי, שאזרוק צרור לים ושלא אזרוק, שזרקתי ושלא זרקתי.												■	כה
אינו חייב אלא על העתיד לבא, שנאמר: (ויקרא ה') להרע או להיטיב.	רבי ישמעאל:										◆	■	כה
א"כ, אין לי אלא דברים שיש בהן הרעה והטובה, דברים שאין בהן הרעה והטובה מנין?	אמר לו ר"ע:										;	◇	כה
מריבוי הכתוב.	אמר לו: [רבי ישמעאל]										!	◇	כה
אם ריבה הכתוב לכך, ריבה הכתוב לכך.	אמר לו: [רבי עקיבא]										◆	■	כה
חומר בנדרים מבשבעות, חומר בשבועות מבנדרים	ת"ר:											■	כה
חומר בנדרים - שהנדרים חלים על דבר מצוה כדבר הרשות, מה שאין כן בשבועות												■	כה
חומר בשבועות - שהשבועות חלות על דבר שאין בו ממש כדבר שיש בו ממש, מה שאין כן בנדרים.												■	כה
כיצד? אמר שבועה שאתן לפלוני ושלא אתן.												■	כה

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-</p>
---	---

מקרא-key:

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי אתן?											^	כה.
אילימא צדקה לעני											!	כה.
מושבע ועומד מהר סיני הוא, שנאמר: (דברים ט"ו) נתון נתן לך											ז	כה.
אלא מתנה לעשיר.											!	כה.
שאישן ושלא אישן.											■	כה. <
איני?											ז	כה.
האומר שבועה שלא אישן ג' ימים - מלקין אותו וישן לאלתר	והא"ר יוחנן:										■	כה.
התם דאמר ג', הכא דלא אמר ג'.											!	כה.
שאזרוק צרור לים ושלא אזרוק.											■	כה. <
שבועה שזרק פלוני צרור לים ושלא זרק - רב אמר: חייב	איתמר: [רב]										■	כה.
פטור.	שמואל:										■	כה.
רב אמר חייב, איתיה בלאו והן	[רב]										■	כה.
ושמואל אמר פטור, ליתיה בלהבא.	[שמואל]										■	כה.
לימא, בפלוגתא דר' ישמעאל ור"ע קא מיפלגי											ז	כה.
אינו חייב אלא על העתיד לבא, שנאמר: להרע או להטיב	דתנן, ר' ישמעאל:										■	כה.
א"כ, אין לי אלא דברים שיש בהן הרעה והטבה, דברים שאין בהן הרעה והטבה מניין?	אמר לו ר"ע:										ז	כה.
מריבוי הכתוב	אמר לו: [רבי ישמעאל]										!	כה.
אם ריבה הכתוב לכך, ריבה הכתוב לכך	אמר לו: [רבי עקיבא]										■	כה.
רב דאמר כר"ע	[רב]										■	כה.
ושמואל דאמר כר' ישמעאל	[שמואל]										■	כה.
אליבא דר' ישמעאל כולי עלמא לא פליגי, השתא מילתא דאיתא בלהבא לא מחייב עלה רבי ישמעאל לשעבר, מילתא דליתא בלהבא מיבעיא? כי פליגי - אליבא דר"ע											!	כה.
רב כר"ע	[רב]										■	כה.
עד כאן לא מחייב ר"ע התם לשעבר - אלא מלתא דאיתא בלהבא מחייב ר"ע לשעבר, אבל מידי דליתיה בלהבא - לא.	שמואל:										■	כה.
לימא, בפלוגתא דרבי יהודה בן בתירא ורבנן קמיפלגי											ז	כה.
נשבע לבטל את המצוה ולא ביטל - פטור, לקיים את המצוה ולא קיים - פטור	דתנן: [רבנן]										■	כה:
שהיה בדין שיהא חייב כדברי ר' יהודה בן בתירא											■	כה.
ומה אם הרשות שאינו מושבע עליה מהר סיני - הרי הוא חייב עליה, מצוה שמושבע עליה מהר סיני - אינו דין שיהא חייב עליה	דאמר רבי יהודה בן בתירא:										■	כה.
לא, אם אמרת בשבועת הרשות - שכן עשה בה לאו כהן, תאמר בשבועת מצוה - שכן לא עשה בה לאו כהן	אמרו לו:										■	כה.
נימא, רב דאמר כר' יהודה בן בתירא, ושמואל דאמר כרבנן											ז	כה.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

מקרא-key:

שבועות-שבועות שתיים		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אליבא דרבי יהודה בן בתירא כולי עלמא לא פליגי, השתא לאו והן לא בעי, להבא ולשעבר בעי? כי פליגי - אליבא דרבנן											!	◇
שמואל כרבנן	[שמואל]										!	◇
ורב?										?	!	◇
כי לא מחייבי רבנן בלאו והן - דכתיב (ויקרא ה') להרע או להיטיב בהדיא, אבל להבא ולשעבר דמריבויא דקראי אתו - מחייבי.	[רב]										!	◇
לא אכלתי היום ולא הנחתי תפילין היום, משביעך אני ואמר אמן - חייב	מתיב רב המנונא:										?	◇
בשלמא לא אכלתי איתיה בלא אוכל, אלא לא הנחתי מי איתיה בלא אניח?											?	◇
הוא מותיב לה, והוא מפרק לה: לצדין קתני, לא אכלתי לקרבן, לא הנחתי למלקות.	[רב המנונא]										!	◇
איזו היא שבועת שוא? נשבע לשנות את הידוע לאדם, ואמר על עמוד של אבן שהוא של זהב	מתיב רבא:										?	◇
והוא שניכר לג' בני אדם	ואמר עולא:										?	◇
טעמא דניכר, הא לא ניכר - עובר משום שבועת ביטוי, ואמאי? הא אינו ביהא של זהב											?	◇
הוא מותיב לה, והוא מפרק לה: ניכר - עובר משום שבועת שוא, לא ניכר - עובר משום שבועת שקר.	[רבא]										!	◇
ומודה רב, באומר לחבירו שבועה שאני יודע לך עדות ואשתכח דלא ידע ליה - דפטור, הואיל וליתיה בכלל שאני יודע לך עדות, ידעתי ולא ידעתי - מחלוקת, העדתי ולא העדתי - מחלוקת.	אביי:										■	◇
בשלמא לשמואל דאמר: מילתא דליתיה בלהבא לא מחייב עליה לשעבר, להכי אפקה רחמנא לשבועת עדות מכלל שבועת ביטוי, אלא לרב למאי הלכתא אפקה רחמנא?											?	◇
לאיחויבי עליה תרתי.	אמרוה רבנן קמיה דאביי:										!	◇
תרתי לא מציתו אמריתו	אמר להו: [אביי]										?	◇
(ויקרא ה') לאחת מאלה - לאחת אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו שתיים.	דתניא:										?	◇
ולאביי למאי הלכתא אפקיה רחמנא?											?	◇
בכולן נאמר ונעלם וכאן לא נאמר ונעלם - לחייב על המזיד כשוגג.	לכדתניא:										!	◇
אימא: במזיד מיחייב חדא, בשוגג מיחייב תרתי	רבנן לאביי:										?	◇
לאו היינו דאמרי: לאחת - אחת אתה מחייבו, ואי אתה מחייבו שתיים? ואי איכא תרתי?	אמר להו: [אביי]										!	◇
משום דהוה דבר שבכלל ויצא לידון בדבר החדש, אין לך בו אלא חידושו בלבד.	רבא:										!	◇
איתה לשבועה בעולם	מכלל דאביי סבר:										?	◇
מודה רב, באומר לחבירו שבועה שאני יודע לך עדות ואשתכח דלא ידע ליה - דפטור, הואיל וליתיה באיני יודע לך עדות	והאמר אביי:										?	◇
הדר ביה אביי מההיא.											!	◇
ואיבעית אימא: חדא מינייהו רב פפא אמרה.											!	◇